

31 Resnična pravičnost

Peta nedelja po Binkoštih

Matej 5, 20: 20

Kajti povem vam: »Če vaša pravičnost ne bo večja kakor pravičnost pismoukov in farizejev, nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo.«

1. april 1872

To poglavje vam predstavlja Moj celoten nauk, bistvo vsega, kar se tiče človeka. Poudarjeno je, kako bodo njegovo trpljenje, njegova žrtvovanja, boji in prizadevanja, nekega dne pridobila duhovno vrednost in kako naj uporablja svojo vest kot vodnika pri tehtanju vseh svojih misli, besed in dejanj, če želi kdajkoli postati Moj otrok.

Pridiga na Gori je najmočnejša pridiga, katero Sem kdajkoli podal med Mojim romanjem na zemlji in torej vsebuje vse, kar Me je vzpodbudilo, da Sem se spustil na to temno zemljo in pretrpel veliko ponižanje - kar je imelo za izid Moje in Mojega nauka največje zmagoslavje.

V tej pridigi Sem vzbudil upe o veliki blaženosti Mojim poslušalcem in učencem, ter vsem tistim, ki se držijo Mojih zapovedi ljubezni in ki za svoje dobro, prevzemajo nase stiske in trpljenje. Pokazal Sem jim tudi važnost njihovega poslanstva, da ne želim zaman pridigati Moj nauk in da naj ga vsak, ki ga sliši, tudi uporablja in razširja. Pri tem se sklicujem na besedilo, ki govori o soli zemlje, o mestu na hribu in o prižgani svetilki, ki naj prosto sveti in naj ne gori skrita pod grmovjem.

Povedal Sem jim, da so sol zemlje, ustrežajoča oživljajočemu duhovnemu svetu duše, ki je potrebna za delovanje, za izločitev manjvrednega, za materialno presnovo.

Kjer ni soli ali poživila, ni življenja, ni gibanja, ni toplote, ni svetlobe. In kjer sol izgubi svojo slanost - kot je rečeno v Evangeliju - to je, kjer se pokvari, doseže ravno nasprotno. Torej se mora zavreči, da lahko ljudje hodijo po njej. Pohojena v prahu in pesku bo pomagala zgraditi drugo bitje na drugačni osnovi tako, kakor mora zlo, katero povzroči človek, na koncu prispevati, z Mojo previdnostjo, k napredku, k izboljšanju duhovnih bitij, le da v drugi obliki in pod drugačnimi okoliščinami.

S tem opominjam ljudi in Moje učence, da ne poslušajo samo Mojo besedo in jo obdržijo sami zase, temveč naj jo predajajo drugim in jo tudi udejanjajo. Povedal Sem jim tudi, da Moj nauk ni bil nov, ampak da samo v resnični svetlobi predstavlja navodila, ki so jih prejeli od Mojzesa in prerokov. Obrazložil Sem pomen besed in pokazal vsemu človeštvu, kako imajo vse Božje prerokbe in poučevanja, ki Sem jih pošiljal, vedno en in isti namen, namreč, da poučijo ljudi o njihovi duhovni koristi in jih na najkrajši način pripravijo na prehod v duhovni svet, kot se to spodobi za bitja, ki nosijo Mojo Božjo iskro v svojih srcih. Vsem vam zagotavljam, da so Moje besede večne, ker prihajajo od Večnega, Najvišjega Bitja.

Povedal Sem jim tudi, da Bom kaznoval kakršnokoli ornalovaževanje Mojih zakonov, tukaj ali v onostranstvu, ker že vnaprej vem, da bodo v bodočnosti ljudje

izrabljali Moje zapovedi ljubezni, kot krinko za zadovoljevanje svojih lastnih interesov ali koristi in jih varno, brez strahu, uporabljali za svojo slo po sovraštvu in maščevanju. Farizeji in pismouki so naredili enako z nauki Mojzesa in prerokov že v Mojem času. In zato Sem rekel Mojim učencem in ljudem, ki so se zbrali okoli Mene: "Kajti povem vam: Če vaša pravičnost ne bo večja kot pravičnost pismoukov in farizejev, v nobenem primeru ne pridete v nebeško kraljestvo!"

Čeprav je za to nedeljo postavljen samo ta verz, moram obrazložiti tudi predhodnega iz istega poglavja, ki vodi do dvajsetega verza, s katerim lahko potem nadaljujemo.

Glede na lažno in hinavsko pravičnost oziroma poštenost razreda, kateremu je bila v tistih časih dana moč in pravica, da uči in tolmači ljudem pomen, čaščenje in dogme vere, ter ob zavedanju, na kakšen način je to izvajal - ne po Mojih željah, temveč glede na svoje lastne predstave in plane - je bilo seveda na Meni breme, da podam ljudem in Mojim učencem boljše tolmačenje obstoječih zapovedi in da napravim njihovo zavest bolj dojemljivo. To Sem moral napraviti tudi zaradi tega, ker so takrat duhovniki in pismouki tolmačili zapovedi na takšen način, da jih ni bilo težko izpolnjevati in so imeli zadosti prostora, da so izvajali najbolj gnusna dejanja, ne da bi prekršili Mojzesove Božje zapovedi, ter so ob tem celo dajali vtis, da se jih strogo držijo.

Torej dvajsetemu verzu sledijo vse ostale resnične zapovedi ljubezni, ki so v tistem času nasprotovale tistemu, kar se je splošno verovalo, kajti povračilo, maščevanje, sovraštvo, preganjanje so veljali za upravičene v skladu z nekaterimi verskimi teksti. Imeli so jih tudi za protislovne, kajti veliko lažje je zadovoljiti žejo po maščevanju, kot pa odpustiti sovražniku ali zasuti z ljubeznivostjo tistega, ki ima zlobne namene.

Zaradi tega je prav ta pridiga, posebno še od dvajsetega verza naprej, opisana kot najpomembnejša, kajti v njej je simbol ljubezni, splošno veljavno pravilo ljubezni do bližnjega in odpuščanja, ki Sem ga postavil za edini vodilni princip življenjskega potovanja, ko Sem vsem zaklical: "Samo pod to zastavo in s tem vseprežemajočo ljubeznijo, s katero Jaz, kakor Bog in Stvarnik, ohranjam vsa Moja ustvarjena bitja, samo s to ljubeznijo lahko vi ljudje postanete prebivalci duhovnega kraljestva, prebivalci Mojih nebes!"

V nadaljnjih verzih omenjam različne življenjske okoliščine, kjer naj in lahko človek udejanja to ljubezen do svojega brata in bližnjega. Pokazal Sem, kako daleč naj in mora iti ta ljubezen, da imajo njena dejanja duhovno vrednost pred Menoj. Postavil Sem temeljni kamen človeški pripravljenosti za žrtvovanje, ki je bil takrat kamen spotike in je to še vedno do tega dne.

Mojim poslušalcem Sem rekel: Tako kakor Jaz, kot Bog, delam, da sonce vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, ter pošiljam blagoslovljen dež, da namaka polja tako krivičnim, kot pravičnim, tako naj tudi Moji resnični privrženci - vzvišeni nad vsemi človeškimi poželenji, z Mojim vzgledom Stvarnika in Jezusa vedno pred očmi - pomagajo vsem z enako ljubeznijo, ne da bi si delali skrbi, ali jim bo kdaj dana zahvala ali ne.

V tej pridigi Sem postavil vzor duhovno najvišjega človeka in Sem z lastnim življenjem dokazal, da je mogoče na ta način živeti, če se to želi. Vsebina te pridige: Obljubljeni blagoslov za trpeče, prizadevne, vztrajne in tudi kako daleč naj seže ljubezen do bližnjega, je še vedno veljavna tudi danes in bo ostala tako dolgo, dokler Bom obstajal, ter vsi Moji duhovni in materialni svetovi. Kajti samo s temi zapovedmi in njihovim izpolnjevanjem, se razumska živa bitja izpopolnjujejo in dokazujejo svoj Božanski izvor,. Vendar če nastopijo nasprotno pot, ki je bolj splošno razširjena, in jo na žalost tudi danes mnogi opisujejo kakor pravično, se bodo potopili v globino materije, namesto da bi se dvignili v duhovne višave.

V naslednjih poglavjih Mateja, je ta nauk celo še bolj razgaljen tako, da se ne more nihče opravičiti, da ni vedel, kaj pravzaprav pomeni ljubezen do Boga in ljubezen do svojega bližnjega. Tako boste našli v šestem poglavju edino molitev, katero Sem naučil Moje učence in jo imate še celo dandanes za jedro vseh molitev. Toda morate doumeti globok duhovni pomen vsake posamezne besede; kajti morate spoznati, da je popolnoma drugače, če molite s svojimi besedami ali če vam Jaz polagam v usta besede, s katerimi bi se obračali na Mene, ko bi bili v težavah in dejansko vsakodnevno, da bi vam ponujal Mojo roko v pomoč ob težavah vsakega novega dne, da ne bi padli, ampak vedno imejte v mislih Mojo pridigo na Gori, kot edino pravilo obnašanja ob preizkušnjah vašega potovanja na zemlji zato, da bi se usposobili za blaženost, ki je obljubljena na začetku našega poglavja.

Da, Moji otroci, to svarilo zadeva tako vas kot tudi tiste, ki so Me poslušali, ko Sem podal Mojo Pridigo na Gori, ko Sem rekel: "Kajti rečem vam, če vaša pravičnost ne presega pravičnosti pismoukov in farizejev, ne boste v nobenem primeru vstopili v nebeško kraljestvo!" Torej govorim tudi vam: Če ne jemljete pojmov pravičnosti, ljubezni, ponižnosti ali krotkosti in odpuščanja bolj resno, kot vam mnogi pridigajo in napačno tolmačijo, ne morete vstopiti v Moje Kraljestvo in postati Moji otroci. Kajti samo tisti so Moji otroci, ki sledijo Moj primer in voljno nosijo svoj križ, in ki, tako kot Jaz, s ponižnostjo in samozatajevanjem pustijo vsa zemeljska poželenja daleč za duhovnim in privzamejo Moje vodilo, ki je izraženo z besedami: "Moje kraljestvo ni od tega sveta!"

Moji otroci ne smejo biti otroci sveta! Prizadevati si morajo za najvišji moralni standard, ki ga lahko človek doseže. Zagospodariti morajo svojim poželenjem, kakor Jaz in z zaupanjem sprejeti to, kar jim pošiljam v njihovo dobro. Naj ne bežijo pred svetom, kakor pred nevarnostjo, temveč naj spoznajo njegove poti, poželenja in skušnjave v njihovi resnični vrednosti tako, da jim ne podležejo. V mislih, besedah in dejanjih morajo imeti čisto vest tako, da drugi ne samo, da zaupajo njihovim besedam, temveč jih vidijo tudi dokazane z dejanji. Morajo, kakor je opisano v Evangeliju, svetiti kot svetilka, ki meče svojo spokojno svetlobo daleč nad težave človeškega življenja - svetlobo ljubezni, zaupanja in odpuščanja.

Samo če so sami bolj pravični, ljubeči in zaupljivi, kot mnogi drugi grešni otroci, jim lahko služijo kot vodniki, in samo na ta način lahko po tem, ko so dopolnili potek svojega življenja in preizkusov, zahtevajo, da jih posvojim in vstopijo v Moje večno, veliko duhovno kraljestvo, v Moja nebesa, kjer jim bo pripadala vsa blaženost, ki je omenjena v začetku Moje Pridige na Gori in ki jim bo nadoknadila trpljenje.

Vzemite si to k srcu! Pogosto prebirajte to pridigo, ki Sem jo podal Mojim učencem in ljudem pred skoraj dva tisoč leti! Vsebuje velike obljube in zahteve za vas in Moj duhovni svet.

Potemtakem si prizadevajte, da odnesete vašo knjigo življenja na drugi svet popolneno z dobrimi mislimi, besedami in dejanji. V teh verzih Sem vam pokazal, kako lahko že misli pomenijo prestopke Mojih zapovedi ljubezni; kajti pogosto niso izvedene samo zaradi pomanjkanja priložnosti. Če bi se priložnost prikazala, bi volja izvedla tisto, kar bi drugače bile le bežne misli.

Torej se predvsem pazite grešnih misli! Te izpriajo oziroma degradirajo vaše notranje duhovno bitje. Nadalje se izogibajte priložnosti, da bi jih udejanjili. Borite se z njimi in imate dobro priložnost, da nadzirate svoja dejanja. Ko pa se enkrat predate tem mislim, ste se že zapletli v kraljestvo greha, in potreben je le pravi trenutek, da je z neprevidnim dejanjem vaši duši vzeto vse, kar jo je krasilo - njena čistost, njen mir in spokoj in vsa njena dokončna odločnost.

Torej berite vse te verze, in berite jih često! Obračajo vam pozornost tja, kjer ste še tako zelo šibki in kjer pogosto grešite proti samemu sebi in proti Meni. Zaradi tega ste še vedno daleč od tega, da bi imeli delež v Mojem duhovnem kraljestvu.

Ne pritožujte se, če vam z različnimi okoliščinami dajem priložnost, da se dokažete tam, kjer ste še vedno slabi, namreč v zaupanju v Mene in v nenehni budnosti nad čustvi vašega srca tako, da lahko v kali zatrete vse, kar je zlobno in slabo.

Tako bo z vajo nenehno rasla vaša moč; s tem boste obvladovali skušnjave, ko se bodo pojavile; in tako boste, ko boste imeli v mislih Pridigo na Gori, nekega dne, ko

bo vaše poslanstvo na zemlji končano in v zmagoslavju, prejeli nagrado Mojih učencev tako, da boste v onostranstvu, z obnovljeno močjo, pripravljene na večje naloge; kajti tistega, ki je bil zvest v malem, Bom naredil za vladarja nad velikim.

Mislite na vašega Očeta, ki vam ne pošilja zaman teh besed! Mislite na to, da vas želi napraviti za to, za kar vas je ustvaril, to je za Svoje duhovne otroke, za bitja, ki so določena, da bodo nekega dne v Njegovem Kraljestvu razširjali svetlobo njihove večno ljubeče Očetove ljubezni in usmiljenja svetovom in milijonom bitij. Razumljivo je, da so za takšno poslanstvo primerna samo bitja, ki so se dokazala in ojeklenila v trpljenju in stiski, ker lahko samo ona, neomadeževana v mislih in dejanjih, lahko povzdignejo ostale s plemenitostjo svojega duha.

Torej vam podajam to podrobno razlago Mojih zapovedih ljubezni, da ne boste popustili vplivu vašega samoljubja in opravičilu za tisto, kar je lahko največji greh pred Menoj - igranje z mislimi, ki so seme mnogih nezrelih in hudobnih dejanj. Amen.

[Gottfried Mayerhofer](#)

Gospodove pridige